

MIETISKELY- JA RUKOUSPOLKU KOKKOLAN KESKUSTASSA



Kokkolan suomalainen seurakunta

Sisällys

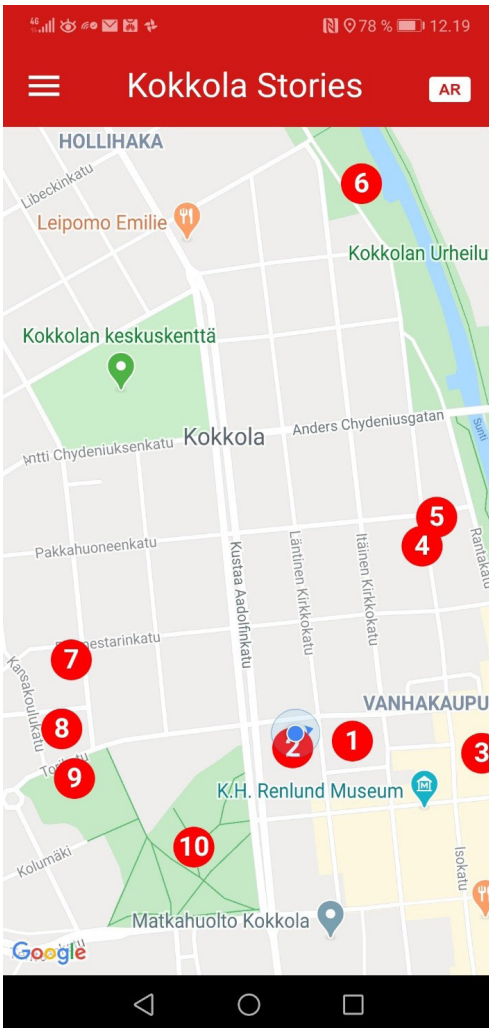
Ohjeistus ja kartta.....	3
1. Kokkolan kirkko.....	4
2. Kokkolan seurakuntakeskus ja Lähetyssoppi.....	6
3. Chydeniuksen puisto ja patsas.....	8
4. Wanha Kartano.....	10
5. Hongellin talo.....	12
6. Puurokari.....	14
7. Ortodoksinen rukoushuone.....	16
8. Katariinanpuisto.....	18
9. Katariinan kalmisto.....	20
10. Länsipuisto / Tyrsky-patsas.....	22
Kokkolan kirkon Pihakoivu.....	24

Lisätietoja mietiskely- ja rukouspolusta ja mahdollinen palaute:
Kokkolan seurakuntayhtymän neuvonta p. 06 8296111
(ark. klo 9-15) tai kokkola@evl.fi.

www.kokkolansuomalainenseurakunta.fi/hautausmaat

Lataa älypuhelimellesi maksuton Kokkola Stories -mobiilisovellus, Google Playn tai App Storen sovelluskaupoista.

Mietiskely- ja rukouspolku löytyy myös Kokkolan suomalaisen seurakunnan nettisivuilta: kokkolansuomalainenseurakunta.fi/etusivu/mietiskely-ja-rukouspolku Paperiversioita voi kysyä seurakunnan neuvonnasta tai Lähetyssopeesta niiden aukioloaikoina, Läntinen Kirkkokatu 17.



Sovelluksessa on kaksi eri reittiä:

1. Suntain varren historiallisen reitin ovat tuottaneet Keski-Pohjanmaan liitto, Kokkolan kaupunki ja Centria ammattikorkeakoulu Oy. Reitti kulkee Halpa-Hallin kulmalta Meripuistoon. Se näkyy ainoastaan älypuhelimella.

2. Mietiskely- ja rukouspolun ovat tuottaneet Kokkolan suomalainen seurakunta ja Centria ammattikorkeakoulu Oy. Reittiin kuuluu 10 kohdetta, jotka näkyvät kartalla. Kuvat ja tekstit avautuvat, kun olet kyseisessä kohteessa ja samalla punainen ympyrä muuttuu vihreäksi. Ohjelma näyttää matkan pituuden kohteeseen. Oletettu lähtöpaikka on Kokkolan kirkko, mutta reitin voi aloittaa mistä tahansa ja sen voi kiertää yhdellä kertaa tai muutama kohde kerrallaan yksin, kaksin tai pienellä joukolla. Matkan pituus on 2,3-3 km reittivalinnasta riippuen.

1. Kokkolan kirkko (Läntinen Kirkkokatu 12)

Tälle paikalle rakennettiin Kokkolan ensimmäinen kirkko v. 1654-55. Toinen, suurempi, v. 1877 rakennettu kirkko paloi loppiaisyönä v. 1958. Nykyisen, v. 1960 käyttöön vihityn ja arkkitehti Aarne Nuortilan suunnitteleman kirkon nimi, De Profundis, Syvyydestä, pohjautuu psalmiin 130:1: *"Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni."* Katon kolme uloketta kuvaavat meren aaltoja. Kirkon kuorissa oleva kalastaja-aiheinen lasimaalaus, Minä olen teidän kanssanne joka päivä (Matt. 28:20), on taiteilija Urpo Vainion käsialaa.

Vuosisatojen ajan kokkolalaiset ovat kokoontuneet kirkkoonsa. Yhteen on tultu murheisina ja epäroivinä, tietä kysellen ja apua etsien. Tällä paikalla on etsitty Jumalaa, rukoiltu, haettu lohdutusta ja uutta voimaa. Kristuksen maailmanlaajuinen kirkko kestää maailman tuulien keskellä. Sitä ei aika eikä tuli tuhoa.

Kiitos kirkostasi.
Kiitos kirkkosi tuomasta yhteydestä.
Kiitos armostasi ja rakkaudestasi.

*On kasteessa siunaus pyhä,
kun Herramme lahjoittaa sen.
Hän kansansa turvaksi yhä
tuo armonsä rikkauden.
Ja ehtoollisella hän suo omilleen
taas voimaa ja lohtua kilvoitukseen.
Hän eksyneen etsii ja tallelle tuo
ja sanallaan uudeksi luo.*

Virsi 178:4



2. Kokkolan seurakuntakeskus ja Lähetyssoppi (Läntinen Kirkkokatu 17)

Kokkolan seurakuntakeskus vihittiin käyttöön 29.9.1992. Siellä on esillä maamme laajin julkinen Lennart Segerstrålen kirkkotaiteen kokoelma. Pihapiirin vanhimpia rakennuksia on Lähetyssoppi, jossa 1750-luvulla asui Tengströmin perhe.

Maria-rouva oli Anders Chydeniuksen sisar. Yksi perheen viidestä lapsesta, Jacob Tengström (1755-1832), oli Suomen ensimmäinen arkkipiispa.

Seurakuntakeskuksen edessä mietin, miten Kristuksen seurakunta toimii tässä ajassa ja tässä kaupungissa.

- Herra, olet antanut seurakunnan kohtaamispaikaksi, jossa voin kasvaa kristittyinä, jakaa taakkoja ja kokea yhteyttä. Opetä minua pitämään sydämeni ovi avoimena kaikille, joita kohtaan. Kätke suojelukseesi kaikki seurakuntatyö.

Lähetyssopen edessä ajattelen kirkon lähetystehtävää. Siihen tarvitaan sekä lähtijöitä että lähettäjiä.

- Herra, olet käskenyt viedä Sanasi valoa ja voimaa kaikkialle maailmaan. Rukoilen heidän puolestaan, jotka lähetyskäskyllesi uskollisina ovat lähteneet vierasiin maihin viemään sanaasi. Rohkaise heitä, anna työnäkyä ja kannä väsymyksen päivinä. Herra, minäkin haluan olla ilosanoman asialla, omalla paikallani ja omilla lahjoillani. Kiitos, että meitä kaikkia tarvitaan sinun valtakuntasi työssä.

*"Ylitse kaikkien rajojen,
sana on vietävä yhteinen.
Kristuksen armo ja siunaus,
on meille elämä, pelastus.
Joka päivä eteemme avautuvat
uudet mahdollisuudet ja tiet.
Sinä johdatat meitä maailmaan
ja voimaa suot yhä uudestaan.
Sinä kannat, sinä viet."
Virsi 429:3*



3. Chydeniuksen puisto ja patsas

(Isokatu 14)

Antti Chydeniuksen patsas on v. 1860 perustetussa Chydeniuksen puistossa. Puistoa kutsutaan myös Naakkapuistoksi tai Rakkauden lehdoksi.

Teologian tohtori Anders Chydenius (1729-1803) valittiin v. 1770 Kokkolan kirkkoherraksi. Hän oli merkittävä yhteiskunnallisen tasa-arvon, sanan- ja elinkeinovapauden, sekä uskonnonvapauden puolestapuhuja. ”Kenenkään ei pidä olla toisen herra, eikä kenenkään toisen orja”, on Chydenius sanonut.

Chydeniuksen patsas muistuttaa meitä vapaudesta, tasa-arvosta, ihmisoikeuksista ja rauhasta. Hän kehottaa meitä avaamaan sylimme hellästi kaikille onnettomille, jotka jo ovat vaille tai tulevaisuudessa saattavat jäädä vaille turvaa isänmaassaan.

*Me kiitämme sinua vapaudesta,
anna meidän päästää toisemme vapauteen.
Me kiitämme sinua oikeudesta,
anna meidän olla toisillemme oikeudenmukaisia.
Me kiitämme sinua armosta,
anna meidän olla toisillemme armollisia.*

Mika K. T. Pajunen



4. Wanha Kartano (Pakkahuoneenkatu 5 A 1)

Lahjavaroin rakennetussa talossa aloitti v. 1846 toimintansa Suomen ensimmäinen Pienten lasten koulu. Se oli nykyisen päiväkodin ja koulun välimuoto, ja toimi siihen asti, kunnes varsinainen kansakoulu perustettiin 1870-luvulla. Talo on toiminut mm. seurakuntakotina, äänestyspaikkana ja kansakoulunakin sotavuosina. Se toimi jopa väliaikaisena, vihittynä kirkkorakennuksena, kun kaupungin kirkko paloi v. 1958. Nykyään talossa toimii Wanha Kartano-yritys, joka jatkaa majoitus- ja pitopalvelutoimintaa Kaupunkikartano Lumitähden jälkeen.

Mietin kaikkia maailman lapsia

- lapsia, joilla ei ole kodin turvallista suojaa eikä ketään, joka heistä huolehtisi
- lapsia, joilla ei ole mahdollisuutta käydä koulua
- lapsia, jotka ovat peloissaan tai nälissään
- lapsia, jotka elävät pakolaisina tai sodan jaloissa

Herra, rukoilen maailman kaikkien lasten puolesta. Suojaa heitä vaaroilta ja vahingoilta, lähetä heidän luokseen enkeleitä. Varjele heidän koulutietään, tai missä ikinä he kulkevatkin. Anna heille tulevaisuus, toivo ja ilo.

Herra, rukoilen Sinulta nöyryyttä kohdata lähelläni olevat lapset ja nuoret lempeydellä ja viisaudella. Avaa silmäni huomamaan ne, jotka jäävät ilman huomiota ja anna kielelleni kauniita ja rohkaisevia sanoja heille.

*Kuule Isä taivaan pyyntö tää:
Auta ettei kukaan yksin jää.
Katso Isä, lastas kärsivää.
Siunaa koko maailmaa.
Näet Isä taivaan lapsen sen,
joka kääntyy puolees rukoillen:
Anna leipä jokapäiväinen.
Siunaa koko maailmaa.*

Virsi 501:1-2



5. Hongellin talo (Isokatu 32)

Tässä talossa asui merikapteeni Gustaf Hongell Alma-vaimonsa ja kolmen lapsensa kanssa. Syksyllä 1890 Gustafista tuli parkkilaiva Melusinen kapteeni. Puolisot ikävöivät toisiaan. Alma järjesti lapsille sukulaistädit huolenpitäjiksi ja oli pitkiä aikoja purjehduksilla puolisonsa mukana.

Intian matkalla merikapteeni sairastui ja kuoli. Alma siunasi miehensä ja miehistön jäseniä meren syvään hautaan. Hän ikävöi kotiin ja lastensa luo. Ikäväänsä hän purki päiväkirjoihinsa ja kirjeisiin. Hän luotsasi Melusine-aluksen Vaasan satamaan muutaman merimiehen kanssa. Lapset saivat äidin takaisin.

Alma oli perustamassa merimieslähetykselle ompeluseuraa Kokkolaan ja hän toimi Nuorten naisten kristillisessä yhdistyksessä ja raittiustyössä. Alma Hongell antaa esikuvan rohkeudesta ja määrätietoisuudesta.

Kaipuu kotisatamaan lienee jokaisen merenkulkijan kumppani. Minäkin tunnen usein ikävää, vaikka jalkojeni alla on tukeva maa. Onko se taivasikävä, kaipuuta Jumalan lähelle? Taivasikäväni ei ole sitä, etten haluaisi elää, päinvastoin, elämä on monella tavalla rikasta. Haluaisin jättää elämäni jonkun itseäni vahvemman varaan. Ikävöin Jumalan syliin. Siihen syliin saan kiivetä, vaikka olisin kuinka erehtynyt tai matkalla tahriintunut.

"Minun sydämeni näantyy kaipauksesta, kun se ikävöi Herran temppelin esipihoille. Minun sieluni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon, kun tulen elävän Jumalan eteen. Sinun alttarisi luota on varpunenkin löytänyt kodin, pääskynen pesäpaikan, jossa se kasvattaa poikasensa." Ps. 84:3-4

Sinua kaipaa sydämeni.
Sun puolees huutaa mun henkeni.
On yksin tästä
sen ikävästä
kyyneleeni. ”
Virsi 631:2



6. Puurokari (Suntin varrella)

Kaupungin perustamisen aikoihin 1600-luvun alkupuolella Puurokari oli pieni kalliosaari kaupunginsalmessa. Maankohoamisessa kari kasvoi kiinni mantereeseen. Paikkaa kutsuttiin aiemmin Puro-kariksi, koska karin vierestä virtasi puro. Puurokarilla on sijainnut meritulli, yksi kaupungin tulleista. Puurokarin vanhat kivirakenteet ja jäänteet ovat historiallisesti arvokkaita.

Kiipeän Puurokarin laelle ja katselen eri ilmansuuntiin.
Jumala, olen tässä.

Käänän kasvoni kohti taivasta.
Sinä olet suuri, olet lähellä. Kuule minua. Tunnen maan jalkojeni alla.
Ole minulle kallio ja turvapaikka. Vahvista uskoani.

Käänyn pohjoiseen, kohti merta.
Jumala, sinä tunnet kaikki salaisuuteni, keskeneräisyyteni, haavani.
Ruoki minua rakkaudellasi, hoida ja lohduta, opeta minua rakastamaan.

Käänyn kohti itää.
Jumala, luo minussa tilaa uudelle. Auta luopumaan siitä, mikä on tarpeetonta. Rohkaise kulkemaan tietä, jonka sinä minulle osoitat.

Käänyn kohti etelää.
Jumala, ole oppaanani, kun eksyn. Johdata pimeästä valoon. Sinuun kiinnitän toivoni, sinä olet ankkurini.

Käänyn kohti länttä.
Jumala, koko elämäni on sinun kädessäsi. Sinä tiedät, mitä minä tarvitsen. Varjele minua turhalta huolehtimiselta.
Teen ristinmerkin kasvojeni eteen.
Ristisi voimaan luottaen matkaan polullani eteenpäin.

"Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta. Sinä, joka tahdot pelastaa minut, sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani." Ps. 71:3



7. Ortodoksinen rukoushuone

(Katariinankatu 3)

Kokkolan vanhurskaiden Pyhien Simeonin ja Hannan rukoushuone vihittiin käyttöön v. 1957. Ikonostaasin ovat suunnitelleet W. Froloff ja Maria Beskoff. Kirkon Neitsyt Maria -ikoni on lähtöisin 1800-luvun loppupuolelta Viipurin Kristuksen kirkastumisen katedraalista. Pyhän Simeonin ja Pyhän Hannan ikonit ovat lähtöisin Valamon luostarista. Kokkolan ortodoksit kuuluvat Vaasan ortodoksiseseen seurakuntaan.

Kirkon perintö on yksi ja jakamaton. Silti me kristityt uskomme eri tavalla, eikä keskinäistä ymmärtämystä ole aina helppo löytää.

Herra, armahda meitä. Anna minulle nöyryyttä tunnistaa ja tunnustaa oman ymmärrykseni vajavuus, niin että en tuomitse niitä, jotka uskovat eri tavalla kuin minä itse. Anna rakkautta ja kunnioittava mieli toisin uskovia kohtaan.

Rohkaise ja opeta meitä tulemaan sinun eteesi sisarina ja veljinä ja kulkemaan yhdessä kohti Taivasta.

Jeesus sanoi: *”Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa.”* Joh.17: 21

*Me käymme yhtä matkaa rukoillen kohti taivasta.
On määränpäämme yksi ja yksi tie on kaikilla.
Se tie on Jeesus Kristus. Yön myrskyn vaaroissa
me saamme aamuun luottaa ja laulaa voitosta.
Näin yksi Herran kansa nyt kantaa ristiään,
se kunnes kerran kootaan iäksi kotiin kiittämään.
Virsi 444:2*



8. Katariinanpuisto

(Torikadun ja Katariinankadun risteys)

Katariinanpuisto Hylkeet-patsaineen on saanut nimensä viereisestä Katariinan hautausmaasta. Aluetta ympäröivät kaupunginteatteri ja aiemmin Kokkolan suomalaisen ja ruotsalaisen seurakunnan kirkkoherrojen asuintoina ja kirkkoherranvirastoina toiminut vanha pappila. Siellä ihmiset kävivät keskustelemassa ja sopimassa kasteista, häistä ja hautajaisista. Alueella on aukioita, kuten pappilankin vieressä, jossa arkkitehdin suunnitelman mukaan ihmiset voivat kokoontua ja tavata toisiaan.

KOHTAAMINEN

Ihmisellä on luontainen tarve tulla nähdyksi. Hyvä kohtaaminen on näkemistä ja nähdyksi tulemistä. Läsnäolo on kohtaamisessa olennaisen tärkeää. Vaikka kohtaaminen ajallisesti olisi vain lyhyt tuokio, ehkä vain hyväksyvä katse tai hymy, se voi kuitenkin olla kokemus, joka kantaa sekä menneiden että tulevien pettymysten ja vaille jäämisten yli.

Elämän kivut, rajallisuus, epätäydellisyys ja oma keskeneräisyytemme koskettavat meitä kaikkia. Jokaisessa kohtaamisessa jaamme yhteisen ihmisyytemme, sen valot ja varjot.

Joskus aidon kohtaamisen esteenä voi olla arkuutemme tai tunne omasta riittämättömyydestä. Jumala, Luojamme, katsoo meitä jokaista rakkauden silmin. Hänen rakastavan katseensa alla voimme rauhassa harjoitella näkemään pyhää ja hyvää niin itsessämme kuin toisissa ihmisissä. Rakkaus kasvaa pyhyiden ja hyvyyden hiljaisuudessa.

”Kasvoilla toivoa kantavan, ihmisen lohtua antavan, lämmössä hiljaisen rakkauden näemme Kristuksen. Voitossa rauhan ja oikeuden, riemussa heikkojen yhteyden, pohjalta hyvyyden, lempeyden, näemme Kristuksen.”
Anna-Mari Kaskinen



9. Katariinan kalmisto (Torikatu 43)

Katariinan hautausmaa puhuu hiljaisella tavalla elämästä ja kuolemasta. Hautausmaa rakennettiin ja otettiin käyttöön ruttoon kuolleiden hautaamista varten v. 1710-1711. Ruttoon kuolleet haudattiin Katariinan kalmiston kupeeseen, Kolumäelle, tulliporttien ulkopuolelle ja kalmisto ympäröitiin kiviaidalla.

Ruumiiden laittaminen muurattuihin talvihautoihin ja niiden siirtäminen myöhemmin maahan kaivettuihin hautoihin tai luuhuoneisiin on ollut sen ajan hautaustapa Kokkolan ja Pietarsaaren seudulla. Marian hautausmaan valmistuttua ruumiit siirrettiin myöhemmin sinne.

Kalmiston mustat, lukitut ovet voisivat kuvastaa elämän rajallisuutta. Emme näe, mitä niiden takana on. ”Usko avaa horisonttia kahteen suuntaan. Toisella puolen ovat he, jotka ovat jo siirtyneet tuonpuoleisuuteen. Tällä puolella elämme me, jotka tiedämme, että kuolema ei ole päätös. Se on vain puolipiste. Matka jatkuu.”

Irja Askola

Katso kalmiston korkeita mäntyjä.

Näetkö niiden kaipauksen ja intohimon,
niiden kasvun kyltymättömän suunnan kohti taivasta ja valoa!
Sama on luodun kaipaus kohti Luojaansa ihmisellä ja männyllä.
Mitä sinä tänään kaipaat?
Mihin suuntaan tahtoisit kasvaa?

Ihmisen elinaika on niin kuin ruohon: kuin kedon kukka hän kukoistaa, ja kun tuuli käy yli, ei häntä enää ole eikä hänen asuinsijansa häntä tunne. Mutta Herran armo pysyy ajasta aikaan, se on ikuinen niille, jotka pelkäävät ja rakastavat häntä. Ps. 103:15-17

*Jos ahdistuksen tie on edessämme,
myös silloin Kristus meitä kuljettaa.
Annamme Isän käsiin elämämme.
Hän itse meille rauhan valmistaa.*
Virsi 600:2



10. Länsipuisto ja Tyrsky-patsas

(Kustaa Aadolfin kadun ja Tehtaankadun risteys)

Länsipuiston Tyrsky-patsaassa ovat muistosanat: ”Ihmisen suuruus ilmenee hänen tavastaan kohdella lähimmäistään”. Patsaan veisti Karl Nylund v. 1973 kunnianosoituksena kaupunginlääkäri Einar Cederbergin muistolle. Veden kohistessa mietin omaa elämäni ja toimintaani lähimmäisenä. Jeesus opetti näin: *”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää se heille.”* Matt. 7:12

Auta minua palvelemaan tunkeilematta,
auttamaan toisia
nöyryyttämättä heitä.
Anna minun tulla tutuksi pohjalle asti
kaiken kanssa mikä on matalalla
ja mitätöntä
että huolehtisin siitä
mistä kukaan ei kanna huolta
ja oppisin odottamaan, kuuntelemaan
ja olemaan hiljaa.
Tee minusta pieni ja niin köyhä,
että toisetkin voisivat auttaa minua.
Huub Oosterhuis



Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia, minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Jer. 29:11

*Löysit lähteen.
Tunnet sen.
Olet vapaa ihminen.
Löysit virran.
Veteen sen
astu tänään luottaen.
Löysit rauhan.
Siihen jää.
Matka on jo määränpää.*

Anna-Mari Kaskinen



Kokkolan kirkon pihakoivu

*Kirkko olkoon niin kuin puu,
se kodin luona saakoon kasvaa.*

*Olkoon rukous ja riemu
aina lehviensä alla.*

*Juuret työntäköön se maahan,
oksat korkeuksiin taivaan.*

*Hedelmää se saakoon kantaa,
suokoon lohdun, myötätunnon.*

*Puu, istutettu
partaalle vetten,*

*Luojamme luota
voiman se saa.*

Virsi 949:1

